

תצפית

(כל חוכיות שסורות)

המערכה הפוליטית פכיב מביצע סיני, מתקרבת לקיצה המר. תוך זמן קצר יצא החייל הישראלי האחרון משארם אל-שייך ומרצועת עזה.

במקום צה"ל יכנסו לשטחים אלה יחידות האו"ם. יחידות אלה ימסרו את שארם אל-שייך ומיצרי סיראן לכוחות מצריים, מבלי שממשלת מצרים תתן כל הבטחה בדבר חופש השייט לאילת.

בעזה, ישוה כוחות האו"ם תקופה ארוכה יותר. אולם גם משם יצאו, וימסרו את השטח לכוח משטרתי מצרי. בשטח ישראלי רק כמה מפקחי או"ם,

בעקבות הבטחה של האמריקאים כי ייעשו מאמצים למנוע חדירת פיראטים מהרצועה לישראל. אולם שלב זה יהיה שלבי-מעבר ואין זה מן הנמנע כי הצבא המצרי ישוב גם לרצועת עזה ללא כל תנאים.

האו"ם ינסה להמתיק את הגלולה המרה. אחרי הפינוי, עשויה להתקבל החלטה הקוראת להבטחת חופש שיט לאניות ישראליות במיצרי סיראן ובתעלת סואץ. אין סיכויים כי מצרים תיענה לקריאה זאת.

האמריקאים יפתחו במערכה פוליטית רציפה במרחב. בין השאר, יבקר באזור סגן נשיא ארצות-הברית ריצ'ארד ניקסון, במטרה להשפיע על הממשלה המרכזית, להסכים לקווים הרחבים של תורת אייזנהאור.

נסיגת צה"ל אל קווי שביחתי-הנשק לא תסיים את המשבר ביחסי ישראל-ארצות-הברית, שנוצר עקב מביצע סיני. ושינגטון תתחיל אמנם להפסיק בהדרגה את כחפי המיוקיים המוקפאים. אולם המצב לא ישוב לקדמותו, כל עוד לא תביע ישראל את הסכמתה המפורשת לתוכניות המדיניות האמריקאיות במרחב. שהן חוכיות לפיוס הירבים.

צעד הפשרה נוסף מצד האמריקאים: ביטול האיסורים שהוטלו על ביקור אזרחים אמריקאיים בישראל, הפוגעים קשה בענף התיירות.

במקרה שהממשלה תסכים להצהיר על הזדהות עם תורת אייזנהאור, יגרום הדבר לזעזועים קשים בתוך הקואליציה הממשלתית. כל הסיכויים מעידים כי תסיים ליישר רממשלה

שתיכנס בצורה זו ללחץ האמריקאי, ואילו בתוך אחדות העבודה יתנהלו בירורים סוערים — בין השאר, על השאלה אם להפיר את החלטת העקרונות של המפלגה שלא להשאר במאליציה ללא מפ"ם. בהישארות בקואליציה, גם בלי מפ"ם,

יתמוך ח"כ ינאל אלון.

מפלגה אחת הצפויה לזעזועים פנימיים: חרות. הסיבה תהיה התמרמרות המרכזות של אלה מבין ח"כיה, שלא היו חברי האצ"ל, כי המפלגה נתונה עתה, למעשה, למרותם של חברי מפקדת האצ"ל לשעבר, המתמרדים:

בנימין אבניאל, אריה אלטמן, יוסף שופמן, מרדכי אולמרט ומששון יוניצ'מן. חברי המפקדה לשעבר: יוסב ראש התנועה מנחם בגין, יעקב מרדור, אסתר רזיאל-נאור, חיים לנדאו ויוחנן באדר. בין הסעלות: כל הנאומים העיקריים של הסיעה בכנסת נישאים על-ידי "קבוצת המפקדה" ואילו יתר הח"כים זוכים בהופעות נטולות ערך בלבד.

מפא"י תעשה נסיון לפיים את הברה לשעבר, אליעזר ליבנה. אחרי שלוש שנים של רוגז בין צמרת מפא"י לבין ליבנה, שכתוצאה ממנו איבד ליבנה את מקומו בכנסת, החליט ביג"י כי הניעה השעה להתזויר למסגרת המפלגה. המניע לצעד זה: שיפיתה של מפא"י לכבוש

עמדה בחוגי האינטליגנציה. במביצע זה עשויים שני אישים להביא לתוצאות ממשיות: שרת וליבנה. אולם מאחר שביג"י חושש כי שרת עלול לבצר לעצמו בצורה זו חוג אישי, הוא יעדיף להסיל את הדבר על ליבנה.

יחזקאל סתר עלול להתכסר. אחרי משפט עמוס בן-גוריון — שורת המתנבים, תהיה תוצאתו כאשר תהיה, יבקש המפקח הכללי של המשטרה להשתחרר מתפקידו. במקרה זה, יקבל מינוי דיפלומטי באחת מנציגויות ישראל בדרום-אמריקה.

נטורייקרתא עשויים לפלוש שוב למותרות-העתונות הרעשניות. אחרי שכמה מפעילי הכת הקנאית נדונו לאחרונה למאסר, בעוון התפרעויות ליד בת-קולנוע ירושלמיים, שימיעו מנהיגי נטורייקרתא את דרישתם הנושנה לאפשר להם לעבור לעיר העתיקה, בתחום שלטון ממלכת הירדן. דרישה זו תהיה משולבת בפעולה של חסידי נטורייקרתא בארצות-הברית בה יודיעו, כי יבקשו הנגת האו"ם, אם השלטונות בישראל ימשיכו לרדוף את חבריהם.

מצבם הכספי של הקיבוצים ישתפר בהרבה. נוסף על הקצבת 7 מיליון ל"י על-ידי האוצר לייצוב חובות המשקים, תתקבל הצעה שתהיה לה השפעה מהפכנית על מבנה המשקים. 40 אלף עולים חדשים יושכנו בבתיים מיוחדים שיוקמו בקיבוצים, יקבלו אוכל, ושירותים בקיבוץ ויעבדו בו. אחרי שנתיים של הכשרה יחליטו העולים אם יש ברצונם להישאר במשק או לא. בצורה זו יזכו המשקים לא רק במקור גדול של הכנסה ותוספת ידדים עובדות, אלא יש לצפות גם שלפחות חלק מן העולים יישארו במשקים לצמיתות.

אם אתה בעל בית, דירה או מגרש, היכון לשלב מס נוסף. מסי-הירוט מיוחד יוטל בקרוב על הרכוש, כחלק מתוכנית החירום הכללית.

ההומוסקסואליות תהיה חוקית בישראל, פרט לפיתוי קטינים, אם יגשים היועץ המשפטי את תוכניתו להציע חוק מתקדם חדש, שיחליף את הסעיפים המיושנים של החוק הפלילי בענין זה.

לא מן הנמנע כי בית-המשפט העליון יורחב. במקרה זה, המועמד הראשון למינוי כשופט עליון יהיה עורך-הדין לויצקי. אחריו בתור עומד נשיא בית-המשפט המחוזי בירושלים, השופט בנימין הלוי.

על אחות לוחמים אינם מועילים למשפחות אחות הלוחמים האמיתית נבחת רק בהתגברות ומסירות, בימים שלאחר הקרב.

הובלה

זינוק לשמיים

כאשר נרכשה, לפני כשלוש שנים, המיכלית ירמון, בעלת נפח של 10 אלפים טון, עלתה לקנייה הישראליים כחות ממיליון דולר. מחיר זה נשאר מקובל, בשינויים קלים, עד לפני זמן קצר. חסימת תעלת סואץ שינתה את המצב בצורה קיצונית: על כל מטר מעוקב של תפוסה במיכלית נמצאו חצי תריסר קופצים, והמחירים זינקו לשמים. מיכליות שנהגו להוביל דלק לישראל הופנו עתה לחופי אירופה המערבית, שהן אירו את ישראל לדאוג לעצמה. הפתרון נמצא על-ידי משרד התחבורה, שהכיר שלוש מיכליות, בעלות נפח של 14 אלף טון כל אחת. יחד עם האניות הישראליות, יספיקו להוביל לישראל כמעט את כל הצרכותה בדלק.

דמי חכירה של אניה אחת, לשנה: שני מיליון דולר — פי שניים ממחירה של אונייה אחת, לפני כמה חודשים בלבד.

מפלגות

האוס המת

לדעת האנגלים, אין דוגמה טובה יותר לחוסר-תכלית מאשר "הצליף בשוט על סוס

חדשות צבר

מת. אולם דויד בן-גוריון לא הסכים לדעה זו. אף כי לדעת רוב הפרשנים נגמרה הקאריירה הפוליטית של משה שרת לעולמי עול, אין ראש הממשלה שוכח להלום בקודמו בכל הזמנות אפשריות.

השבוע בחר לצורך זה בקהל שהיה ידוע בעבר כמיבצר השרתים במפא"י: איחוד הקיבוצות והקיבוצים. אמר ביג"י, בלעג, בבגעת חיים: "עם כניסת גולדה מאיר למשרד-החוק פסקה הפעולה המדינית מלהתנהל על פי השיגרה, הפרוטוקול והציגורות המקובלים...". הוסף ביג"י, בנימה ארסית עוד יותר: "גולדה בתדאי לא תראה זאת בעין רעה אם אגיד כי החבר שקדם לה בתפקיד הנוכחי היה יותר מלומד ומנוסה ממנה. אולם לגולדה היה יתרון אחד: לא היה לה כל נסיון במשרד-החוק...".

היה זה אופייני כי בכל הקהל הרב שהאזין לגאום לא קם איש אחד כדי להגן על האדם שהיה, עד לפני שנה, אילולו לא אותו קהל. בכל המדינה נשארו רק שני גורמים שממרו אמונים לשרת: פקידות משרד-החוק ושירות העתונות הארץ ודבר, שניסו גם השבוע להעיל את ההתנפלות הביגיסיטית האכזרית.

בצל ובשמיים יתכן כי דויד בן-גוריון לא האמין כי הסוס מת. ערב מביצע סיני דאג ביג"י כי שרת יהיה רחוק מן הארץ ביום הגדול. החשבון היה

(המשך בעמוד 10)

בחשבונם של סעיפי-תקציב רגילים, בצורת השתתפות הסוכנות בהוצאות המדינה. קציר השנורר. ערב הסערה, מיהר פני חס ספיר לאמריקה, לזה כספים על ימין ועל שמאל. חשבוננו היה שאם יוטלו סנקציות כלכליות על ישראל, יהיו סכומים אלה בידי המדינה, כחוב לקהילות היהודיות, לא כחוב לגורמים זרים. כך משך 45 מיליון דולר. עתה, עם הקטנת הכנסות השנורר, יהיה צורך להפנות חלק מן הזרם הדול גם לכיסוי החובות האלה.

אמנם, קציר השנורר של מביצע סיני יהיה הגדול ביותר מאז קציר השנורר של עונת מלחמת תש"ח. אולם החלומות הרודים של נביאי האוצר נמוגו. קול התור הנשמע בארצנו לא יהיה תור הזהב.

תורת האומה

אין מקום

בהזמנה היה כתוב: "פגישה דחופה של הורים שכולים וקרובי משפחה בדבר בירור בעית העברת חזלי מביצע סיני למנוחת עולמים." מקום הפגישה: אולם התרבות, רחי הירקון 91, תל-אביב. המועד: ערב ט"ו בשבט. כשבאו ההורים, נוכחו לדעת כי האולם תפוס. הם הופנו באדיבות לחדר קטן בחצר תיבת-נחוץ ושכנה.

חשבנו שיבואו 80 איש, התנצל אחד ה"מארגנים" מאגף הנצחת החייל של משרד הבטחון, שסבר כנראה כי רוב ההורים לא יטריחו את עצמם לבוא לפגישה הנוגעת להעברת גופות בניהם, שנפלו לפני חודשיים. מספר הבאים: 400 איש ואשה, מכל כנפי הארץ, ביניהם בני מעברות שהוציאו את פרוטותיהם האחרונות לדמי-הנסיעה.

בחדר שרר דוחק גורא. אשה אחת התעלפה. רוב האנשים נשארו בחוץ. בבית-ישיב השכן החלה תומורת גיאו לגנן מנגינת ממבו עלי זה בפני קהל החוגגים של תנועה. אחרי נסיון שאו לקיים את האסיפה בחצר, תחת כיפת השמיים, שנכשל בגלל חוסר ספסלים, הוחלט לקיים את הפגישה במועד אחר. כנראה שבכל תל-אביב אין אולם שבביל הקהל הזה... אמר אחד ההורים בלעג מרי.

אחות לוחמים

בתום קרבות סיני, קיבל הגדוד — אחד החטיקים בצה"ל — משמות סריקה בשטח חים כבושים. שעה שחנה בא"ד הכפרים, הגיע למחנה חובש ערבי, הודיע ששני ילדים עלו על מוקש, והם שוכבים על הכביש. תמישה חיילים עלו מיד על קומנדאר, מיהר רו לעזרת הילדים. איש מהם לא חזר. אלה היו הקורבנות היחידים של הגדוד במביצע קדש.

מיד עם הגיע הידיעה למטה הגדוד על מות חמשת החיילים, נעשו כל הסיורים הנדרשים על-ידי התקן במקרים אלה. אולם מפקד הגדוד לא התפק בצעדים הרשמיים בלבד. הוא החליט לעשות גם צעד אושי, חברי הוא הקים ועדה מיוחדת, מורכבת רק מחיילים עד דרגת רב-טוראי, שתפקידה יהיה לעזור למשפחות החללים בכל צורה שהיא.

הועדה פנתה מיד לחיילי הגדוד, ביקשה מהם תרומה לקרן המיוחדת, אשר הוקמה למטרה זו. התגובה היתה מיידית ואחיה: חיילי הגדוד תרמו את כל משכורתם הצבאית באותו חודש.

ביקור בבתים. כאשר שוחררו אנשי הגדוד משירותם במילואים, מצלה הועדה לבקר אצל משפחות החללים, מצאה את רובן במצב כלכלי קשה. לפי החוק, מקציבה המדינה למשפחת החלל סכום פיצויים חד-פעמי או המכסה כילדים. עד שגייעו לבני רות, לפי החלטת המשפחה, לרוב מגיעים סכומים אלה במאוחר, ואינם מספקים את הדרושות.

אחד מחמשת ההרוגים, ניסים עבד, למשל, השאר אשה בת 19 והתנוקת בת שבעה חדשים בצריף רעוע ודולף, על חוף בתיים. בעזרת המועצה המקומית, רכשה הועדה לי-אשתו של ניסים דירה בת חדר וחצי, בבית חדש במרכז בתיים.

יצחק אפלבוים, לעומת זאת, נכנס זמן קצר לפני נפלו, לשיכון חדש, והיה שקוע בחובות. ועדת החברים הצליחה לשכנע את המוסדות הנוגעים בדבר לזאת על חלק מהחובות, תמכה באלמנה בסכום כסף גדול. גם אצל שאר המשפחות ביקור חברי הנופלים, הגישו עזרה כספית ומוסרית בכל מקרה.

אמרו אנשי הועדה: "ניחומים ודיבורים

• בין השאר: 2 מיליון ל"י לבריאות 2 מיליון לטעו, 6 מיליון כדורבה לשרותי ה"עליה, 5 מיליון למשרד העבודה, 4 מיליון לחינוך.